

เธอชอบภูเขา เราชอบทะเล

ชี บ อ ร ม ณ์
เรื่องและภาพ

สำนักพิมพ์สปริงบุ๊กส์ กรุงเทพมหานคร

เธอชอบภูเขา เราชอบทะเล

springsbooks

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 โทรสาร 0-2434-3555, 0-2434-3777, 0-2435-5111
E-mail: info@amarin.co.th

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นฉบับอิเล็กทรอนิกส์
หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-18-3065-6
พิมพ์ครั้งแรก สิงหาคม 2562

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

ฉบับอาร์มณี (นามปากกา).

เธอชอบภูเขา เราชอบทะเล / ฉบับอาร์มณี: เรื่องและภาพ.— กรุงเทพฯ: สปริงบุ๊กส์
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2562.
(12), 196 หน้า: ภาพประกอบ (สี).

1. ความเรียง. 2. ความสัมพันธ์. I. ฉบับอาร์มณี, ผู้ถ่ายภาพ. II. ชื่อเรื่อง.

895.914 ช6ข7

DDC 895.914

ISBN 978-616-18-3065-6

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ ปัญจุโรงจน์ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตน์พันธ์
ที่ปรึกษาสายงานสำนักพิมพ์ในเครือ อดิเรก จิระอร • รองบรรณาธิการฝ่ายการ จัดพิมพ์ บุญพริ้ง, สิริกานต์ ผลงาม
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทศพร สนิทวรรณะ • บรรณาธิการบริหาร อนุรักษ์ ชาสีแสง
บรรณาธิการสำนักพิมพ์ พรชนก บัวสุข

บรรณาธิการ อนุรักษ์ ชาสีแสง • เลขานุการ สุกัญญา จันทวงศ์
ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม พีระพงศ์ โพธิ์เงิน, วรณมา ตั้งแสงประทีป • ศิลปกรรม เกติพิบูล โหมดตาต
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการสำนักพิมพ์ ชัชฎา พรหมเลิศ
พิสูจน์อักษร อัมไพวรรณ ทองคง • คอมพิวเตอร์ จิรณีย์ คำจันทร์
ผู้จัดการฝ่ายประสานงานสำนักพิมพ์ อมรลักษณ์ เขยกลิน • ประสานงานสำนักพิมพ์ ชนิษฐา ศรีอินทร์
ผู้จัดการส่วนพัฒนากลยุทธ์และช่องทางการขาย กุลพัฒน์ บัวละออ
ผู้จัดการส่วนดิจิทัลคอมเมิร์ซและคอนเทนต์ ชนพงษ์ โพธิ์บำรุง

แยกสีและพิมพ์ที่

สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
376 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9000, 0-2882-1010 โทรสาร 0-2433-2742, 0-2434-1385

จัดจำหน่ายโดย

บริษัทอมรินทร์บุ๊กเซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางทราย-จางหมอม ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางทราย จังหวัดนนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9222, 0-2449-9500-6 Homepage: <http://www.naiin.com>

ราคา 000 บาท

-
แต่
ทุกคน
ที่
เคย
มี
ความรัก

-

สารบัญ

(9)

คำนำสำนักพิมพ์

(10)

คำนำผู้เขียน

3

บทนำ

11

บทที่ 1 | คนแปลกหน้า

30

บทที่ 2 | การพบกัน

53
บทที่ 3 | ความรัก

81
บทที่ 4 | การจากลา

107
บทที่ 5 | ความคิดถึง

132
บทที่ 6 | คนละทาง

155
บทที่ 7 | การเติบโต

183
บทส่งท้าย

190
เกี่ยวกับผู้เขียน

193
ขอขอบคุณ

ကလောင်အိမ်

คำนำสำนักพิมพ์

มันเป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่คนสองคน
ต่างสถานที่มา ต่างความชอบ
ได้มารู้จักและสานสัมพันธ์กัน

มันเป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่หลายคู่
เลือกเดินทางร่วมกันไปจนวันสุดท้ายของชีวิต

และมันเป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่หลายคู่
เลือกจบความสัมพันธ์
และกลายมาเป็นคนแปลกหน้า
ที่ไม่รู้จักกันอีกครั้ง

แต่ไม่ว่ามันจะจบอย่างไร
ก็เป็นเรื่องมหัศจรรย์
เพราะว่าครั้งหนึ่งในจักรวาลแสนกว้างใหญ่นี้
เราได้เจอกันแล้ว

springbooks

คำนำผู้เขียน

คุณชอบทะเลหรือภูเขามากกว่ากัน ส่วนผมชอบทะเล
ก่อนจะมาหลงรักภูเขา

ตอนเด็ก ๆ ผมมีโอกาสได้ไปเที่ยวทะเลหลายครั้ง
ในทุก ๆ ครั้ง ผมจะเป็นคนแรกที่กระโจนเข้าสู่อ้อมกอด
ของทะเล ผมชอบดำน้ำดูปะการังมาก ๆ ถึงขนาดว่าตอน
ไม่สบาย พอได้เห็นเต่าทะเลก็หายเป็นปลิดทิ้ง

ทะเลทำให้ใจสงบอย่างน่าประหลาด ถึงจะอยู่คนเดียว
เสียงคลื่นก็จะคอยอยู่เป็นเพื่อน และคอยปลอบโยนทุกครั้ง
ที่ผมเศร้าหรือไม่สบายใจ

ผมชอบทะเล และจะชอบไปตลอดชีวิต

ตอนเรียนอยู่ปี 3 เพื่อนชวนให้ลองขึ้นภูเขา ผม
ถามเพื่อนว่า จะไปทำไมเหนื่อย เดินขึ้นตั้งไกล เพื่อนก็
คะยั้นคะยอ จนสุดท้ายก็มีโอกาสได้ไป ภูเขาแรกที่มี
โอกาสได้ขึ้นคือดอยหลวงเชียงดาว

ตอนเดินขึ้นก็เหนื่อยจริง ๆ ด้วยความที่เป็นคน
ออกกำลังกายน้อย แต่พอขึ้นถึงยอดเขา ผมจำภาพ
พระอาทิตย์ตกในวันนั้นได้ดี มันเป็นวิวแบบ 360 องศา ที่
เหมือนท้องฟ้าค่อย ๆ กลืนกินเราไป ผมลืมทุกอย่างไป

หมดสิ้น ลืมทุกปัญหาที่ผ่านเข้ามา เหลือเพียงแค่ตัวเรากับ
ภาพเบื้องหน้า แค่นั้นจริง ๆ

...ตกกลางคืน ผมนอนดูดาวที่แข่งกันเปล่งแสงบน
ท้องฟ้า มีดาวมากมายเหลือเกิน แต่ผมไม่เคยเห็นเลย
ในเมืองที่เต็มไปด้วยแสงไฟ-ณ ห้วงเวลานั้น เป็นช่วงเวลา
ไม่กี่ช่วงในชีวิตที่เราอยู่กับตัวเองจริง ๆ ได้คิดทบทวนเรื่องราว
ต่าง ๆ และเข้าใจว่า พวกเราเป็นเพียงแค่เศษเสี้ยวเล็ก ๆ
แห่งจักรวาล และทุก ๆ ปัญหาที่เราแบกไว้จะยังเป็นเหมือน
ฝุ่นธุลี ที่ไม่มีความหมายใด

นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมหลงรักภูเขา

ในโลกนี้มีผู้คนอยู่มากมายที่มีความชอบแตกต่างกัน
ออกไป ดังนั้นไม่ว่าคำตอบของคุณจะเป็นชอบภูเขาหรือทะเล
นั้นคงไม่สำคัญ เท่ากับการที่เราได้พบกันในตอนนี

หวังว่าจะได้แลกเปลี่ยนความชอบกันในสักวันนะ
ยินดีที่ได้รู้จักครับ

ชัยอารมณี

สิงหาคม 2562

ທດລອງອ່ານ

เธอ
ชอบภูเขา

เธอ
ชอบทะเล

ทดลองอ่าน

ທດສະວະນ

ทดลองอ่าน

บทนำ

“อ้อย...อ้อยชอบภูเขาหรือทะเลอะ”

“อืมม เราชอบภูเขา”

“เหรอก ทำไมอะ”

“เราว่าวิวมันสวยดี”

“อ้าววว จบแค่นี้เองเหรอก” เธอทำหน้าย่นเหมือนที่

ชอบทำ

ผมขี้ผมเธอเบาๆ

“เวลาปีนเขาเหนื่อยๆ พอขึ้นถึงยอดเขาแล้วมันโล่ง
มากจริงๆ” ผมเว้นช่วง

“ก็เหมือนกับชีวิตแหละมั้ง”

“โหยเวอร์ ปรึกษาไปอีก”

“แล้วอ้วนอะ ชอบอะไร”

“อืมมม เราชอบทะเล”

“ดีเนอะ”

“อ้าว จะไม่ถามเหตุผลหน่อยเหรอก”

“ขี้เกียจอะ” ผมแลบลิ้นใส่เธอเล็กน้อย เธอทำท่าทาง
ไม่สนใจ

“ก็เวลามองทะเล ไม่ว่าเมื่อไหร่มันก็ยังมีความสดมา
ตลอด” เธอหันมายิ้ม

“ก็เหมือนชีวิตแหละเนอะ”

“โหยยย ลอกไปอีก”

“แต่กับอ้วน ไปไหนก็ได้แหละ”

“อืมมม ว่างๆ ไปเที่ยวกัน”

“ไม่เห็นจะเคยว่างเลย”

“แหม ทำยังกับอ้วนไม่ยุ่งเลยงั้นแหละ”

เธอหัวเราะเบาๆ

“อืม ว่างไปเที่ยวกันนะ”

...

ในระหว่างที่ผม

กำลังเดินอยู่ริมชายหาด

เสียงคลื่น

ทำให้ใจสงบอย่างน่าประหลาด

...

ในระหว่างที่เธอ

กำลังปั่นขึ้นภูเขา

ความเหนื่อย

ทำให้ลืมเรื่องราวทุกอย่าง

...

ขณะที่พระอาทิตย์ตกดิน
คลื่นยังคงซัดเข้าหาฝั่ง

ภาพสีส้มตัดกับสีฟ้า
มันช่างงดงาม
อย่างที่เธอเคยบอกไว้

ใช่

ผมยังชอบภูเขา

แต่ผม

แค่คิดถึง 'ทะเล'

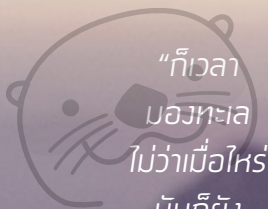
และหวังลึก ๆ ในใจ

ว่าเธอจะยังคงคิดถึง 'ภูเขา' บ้าง

ในบางครั้ง

ทดลองอ่าน

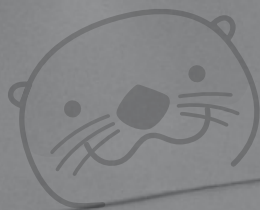

“ก็เวลา
มองทะเล
ไม่ว่าเมื่อไหร่
มันก็ยัง
มีคลื่นซัดมา
ตลอด”

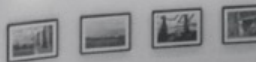

ทดลองอ่าน

“เวลาปีนเขา
เหนื่อยๆ
พอขึ้นถึง
ยอดเขาแล้ว
มันโล่งมาก
จริงๆ”

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

บทที่ 1
คนแปลกหน้า

- ย้อย -

ในวันธรรมดาที่แสนรีบเร่ง
ผมบังเอิญได้พบกับใครคนหนึ่ง

คนที่ทำให้หัวใจ
เต้นในจังหวะที่ไม่ปกติ

เราไม่ได้รู้จักกัน
เป็นเพียงคนแปลกหน้าสองคน
ในรถไฟขบวนเดียวกัน

คนเบียดเสียดกันแน่นไปมา
เราอยู่ห่างกันเพียงไม่กี่เมตร
แต่เหมือนห่างกันคนละระบบสุริยะ

เราสบตาเพียงระยะเวลาอันสั้น
ก่อนที่จะผละสายตาออกจากกัน
แต่ไม่กี่วินาทีนั้น

ยาวนานเหมือนเป็นนิรันดร์

‘อยากรู้จักเธอ’

ผมพยายามเปิดแทรกผู้คนไป

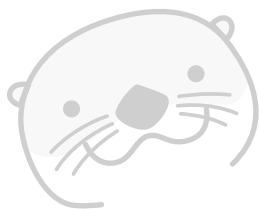
จนเข้าใจระยะหักทลาย

ผมยกมือขึ้น

พยายามจะปลงเสียง

แต่ในหัวกลับว่างเปล่า

อายเกินกว่าจะพูดคำใด

ทดลองอ่าน

ไม่ทันได้รู้ตัว
ประตูกไฟก็เปิดออก
คนมากมายต่างเดินกรูกันไปอย่างรีบเร่ง

เธอเดินออกไปเช่นเดียวกัน

ไม่ทันได้เดินตามออกไป

ประตูกก็ปิดเสียแล้ว

...

ณ วินาทีนั้น

คนแปลกหน้าสองคน

ไม่ได้อยู่บนรถไฟขบวนเดียวกัน

...อีกต่อไป

และนั่นคงเป็นครั้งสุดท้าย

ที่เราสองคน

ได้พบกัน

- อ้วน -

เธอเป็นคนแปลกหน้า

เราไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

เราบังเอิญพบกัน

ในวันอังคาร

ที่ท้องฟ้าอึมครึม

เหมือนฝนกำลังจะตก

ไม่แน่ว่า

เราอาจเคยพบกันแล้ว

ในเมืองที่แสนกว้างใหญ่

เราอาจเดินสวนกันหลายครั้ง

เพียงแค่...เราจำหน้ากันไม่ได้

‘เธอเป็นคนยังไงนะ’

พยายามคิด
แต่กลับไม่มีคำตอบ
ได้แต่คาดเดาไปต่างๆ นานา

เธอคงชอบหัวเราะ

เธอคงชอบดูหนัง

เธอคงชอบสีเขียว

เธอคงชอบกินของหวาน

เธอคงชอบทะเล

สนุกดีเหมือนกันนะ
เพราะว่ายังไม่รู้จัก

เราเลยจินตนาการเธอ
ในแบบที่เราอยากให้เป็น

‘แล้วถ้ารู้จักกันแล้วจะเป็นยังไง’

พยายามหาคำตอบ

...แต่ก็ไม่ทันเสียแล้ว

ทดลองอ่าน

เธอเดินหายไปจนลับตา
ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมา
...ก็แค่ ‘คนไม่รู้จักกัน’

- ย้อย -

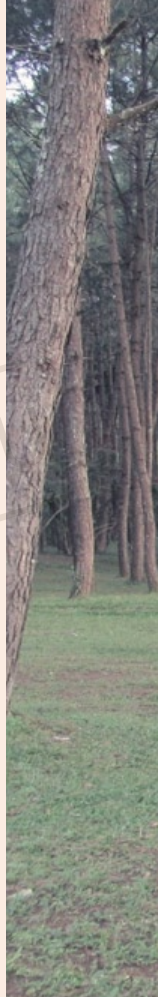
เป็นคนขี้เหงา
ที่ชอบทำเป็นเก่ง
โดยการไปไหนมาไหนคนเดียว

หลาย ๆ ครั้ง
ก็พยายามคิด
ว่าตัวเองคงเข้มแข็งพอ

ถึงไม่มีคนข้าง ๆ
ก็ไม่เห็นเป็นอะไร

แต่ตอนอยู่ลำพังครั้งใด
ลึก ๆ ในใจ
...มันช่างว่างเปล่าเหลือเกิน

ถ้าให้พูดตามจริง
ก็ไม่ได้ชอบอยู่คนเดียวสักเท่าไร

แต่การจะหาใครสักคน
ที่ทำให้รู้สึกสบายใจ
เวลาไปไหนด้วยกัน
...มันก็ไม่ง่ายเลยจริงๆ

เราคงไม่อยากฝัน
ลากคนที่ชอบคนละแบบ
เพื่อมาร่วมเดินทาง

ถ้าไปหลายคนแล้วไม่มีคุณภาพ
เราไปคนเดียว
...คงสะดวกใจกว่า

แต่หากเมื่อไหร่
ได้เจอคนที่ชอบคล้ายกัน
และรับความเป็นเรา
ได้แล้วละก็

เราไปด้วยกัน
...ก็ดีนะ

- อ้วน -

เราเริ่มชิน

...กับการใช้ชีวิตคนเดียว

เวลาอยากไปที่ไหน

ก็ไปได้ตามใจ

ไม่ต้องรอใคร...ให้ว่างพร้อมกัน

อยากกินอะไรก็กิน

ไม่ต้องคอยเกรงใจ

ให้คนอื่นมากินของที่เรชอบ

อยากดูหนังก็ดู

ไม่ต้องกลัวว่าหนังจะออกโรง

ก่อนนัดคนให้ครบ

เรารู้สึกว่า
การใช้ชีวิตคนเดียว
มันง่ายขึ้น

แต่ถึงอย่างนั้น

มันก็เหงา

ถ้าเป็นไปได้

ก็อยากมีใครสักคน

แต่ลึก ๆ ในใจ

...ก็แอบกลัว

กลัวว่า
จะไม่มีใครเข้าใจบ้างละ

กลัวว่าคนคนนั้น
จะรับความเป็นเรา...ไม่ได้บ้างละ

แต่สิ่งที่กลัวที่สุด
คือกลัวว่า
จะไม่มีใครชอบ...ที่เราเป็นเรา

เราไม่ยากเคยชิน
กับการอยู่คนเดียวหรอก

แต่ถ้าอยู่กับคนอื่น
แล้วเราต้องไม่เป็นเราแล้วละก็

...อยู่คนเดียวก็ได้นะ

ທດສະວະນະ

ถ้าอยู่กับคนอื่น
แล้วเราต้องไม่เป็นเรา
แล้วละก็

...

อยู่คนเดียว
ก็ได้นะ

ทดลองอ่าน

